

N:o 8.

Kärlek och Vin.

Allegro moderato.

Richter.

Mitt hjerta har kommit i klämman E-mellan en mö och en bål.
I ångsten jag höjer min stämma, Att sjunga den sköna en skål.

Men sjunger jag, måste jag dricka; Ty törsten är sångens ru-in. Skål,

skål då, förtjusande flie-ka! Skål, skål då, förtjusande flie-ka! Tills

bå-lar-ne run-nit för hin! Tills bå-lar-ne run-nit för hin!

Hvad kärlekens makt är gigantisk,
Så liten än bytingen är;
Min själ blifvit öm och romantisk
Otroligt, se'n jag blifvit kär.
Jag ryser att dräpa en loppa,
Som skygg inom florsduken göms,
Och ångrar och ångrar hvar droppe, :,:
Som vårdslösa, spills eller glöms. :,:

O! kan jag ej vinna min sköna,
Då rusar jag döden i mund;
Men dränker mig ej som en höna
I rinnande vatten på stund.

Nej, jag vill sokratiskt förtära
De rykande bålarnes gift,
Och blifva, min flicka till ära, :,:
Lagd vinbalsamerad i grift. :,:

Om se'n mina hjörnar bli sjuka
Af ångest en gång, när jag dör:
(Ty kläderna stå ej att bruka
Och stopet värdinnan tillhör)
Då skall sig min ande förklara
Och lära dem räkna till fem.
Vi råkas bland englarnes skara, :,:
Der skall jag nog godtgöra dem. :,:

J. A. Wadman.